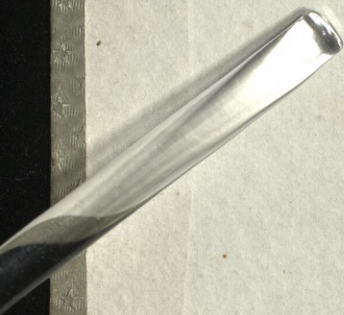

53

CCXXII

CCXXIII

CCXXIV

CCXXV

CCXXVI

S V M M A R Y V S Z
H I S T O R Y E Y
O S. C E C Y L I E Y,

Wierzem Włoskim opisaney.

Wespol z Intermedyami Poetyckimi.

Ktora odprawowano Muzyka /

Ná Wesele,

N A I A S N I E Y S Z Y C H
W L A D Y S L A W A I V .
K R O L A P O L S K I E G O
Y S Z W E D Z K I E G O .

Y
C E C Y L I E Y
Z D O M V R A K V S K I E G O .

Koń Pánstwego / 1637.

Narodziła się Panna / Święta Cecylia w Rzymie
z zacnego pokolenia. Zaraz w Dzieciństwie
wycwiziona była w Wierze y pobożności Chrześci-
ańskiej / w ktorej tak się była załochata / iż posłubiwo-
szy Chrystusowi Panu Pániensstwo swoje / badac nad-
wola swoje dana w stan Małżeński Walerjanowi za-
cnemu Ziemiáninowi Rzymskiemu / nie tylko Pamię-
stwo swoje zachowała nienaruszone / ale też y Oblu-
biencą swego Walerjana do Wiary Chrystusowej
nawróciła / opowiedzawszy mu / iż miała Anioła
strożą ciała swotego. Pragnąc vsilnie Walerjan
widzieć Anioła tego / prosił Cecylię świętę aby
mu go pokazała / ale iż to nie mogło być bez Chryztu s.
pozwolił na to / y przyiawszy Chrzest święty od Dro-
baná świętego Papieżá / obaczył Anioła Bożego ;
przez co też bratá swotego Tyburcego nawrócił do
Wiary Chrystusowej. y obádwa za Pánowania
Alexándra Sewerá Cesarzá / dla Chrystusa Páná
mężnie zniesli meczeństwo / za Dekretem Almano
chijská Starosty Rzymskiego / á w trocce
po nich Panna święta Cecylia.

14836

PRO-

PROLOG.

Ilko skoro zastane podniosła pokazuje się Scena na kształt pola
zajawistego / z jednej strony tegoż pola płynie Dunaj, a z dru-
giej Wisła rzeki które cieśnac się y wznosząc sobie szczęśliwego zes-
ścia się z sobą wyliczają zwycięstwa Monarchow swoich.

pokazuje się Sarmatia na Tronie sporządzonym z łupow wo-
sennych na gromadzie złożonych. Wystawia zacność Polski, opo-
wiada sławę y chwale Władziwnieyszego **W L A D Y S Ł A W A**
IV. y **CECYLIET** z Domu Rakuskiego, weselacie z szczęśli-
wego ich małżeństwa. Wzywa też do wziętych orężystych rzeź a
te zaś wzywają Bogiń swoich, których dwanaście powstaie, ier-
dne śpiewają / a drugie tańcują. Buzdo latając po powietrzu /
y Zymeneus na niebie ofiarują się Sarmaciey dla penitencjonego
małżeństwa. Jowisz między Bogami zaproszony od Sarmaciey
do całego aktu ślania się / ślącowi y wtwierdza małżeństwo
tych Władziwnieyszych Młodziaków / insy Bogowie chętnie zes-
zwalają.

Tu się odmienia Scena / która pokazuje między cudownymi
budowaniem / pałace, Koscioty, Amphiteatr, to jest place
obmurowane dla igrzysk y gonitw różnych, Bolesy y ins-
še przepyszne murowania starożytnego Rzymu /
postawione od potężnych Młoda-
chow Rzymskich.

A. A.

SCE.

SCENA PIERWSZA.

*Święty Wálaryan, Wolinius, Felicyus, y
gromáda slug.*

Wáleryan święty w dzień Godow święch pokázuie się ubrá-
ny w świecna biata bárwe. A wysławiaiac szczęście swo-
ie, idzie do Kościoła oddawác cześć Bogom, zostawiajy *Wol-*
liniusá y Felicyusá, aby mu obrotescili, kiedy Ob'abienica tes-
go *Cecylia* święta weding zwoyżaiu swego, o godzinie wschodu
Słońca, počnie spiewać.

WTORA SCENA.

*Felicyus y Wolinius studzy Wálery-
aná Świętego.*

Gdy *Wolinius* wychwala stan *Malsieński* y wciechy tego /
powiáda mu *Felicyus*, iż *Cecylia* jest Chryściantką, y nie
zna insey miłości oprocz Chrystusowej, ktorego oná chwali.
Dziwui sie *Wolinius*, a wystawjy iż počyna spiewać / ido
obádwa dác znáć *Wáleryanowi*.

TRZECIA SCENA.

Tw sie odmienia Scená w postać pokolow *Ceciley* świętey /
w których st epienia bárzo ozdobbite sa dziełem y wopnien-
nabitane y złotem sádzone pozorom starodawnego budowanias
Świata Cecylia między *Francymarem* swoim sádbzy, y gra ná
pozytywie, y prz spiewanie zwoyżajney godziny, oddatoc chw-
le páń

te Pánu Bogu, y toż też káse czynić pánienkóm swoim, które wes-
spot z nią wyspiewnia chwałę Bogu.
Ta surowa Scená Rzým pokazuje.

SCENA CZWARTA.

Almáchius Stárostá Alexandrá Serwerá Cesarzá / Gem-
nius tego konsiliarz zágniewány przeciwko Chrzesćianóm/
rádzi Almáchińskowi / áby ich wśytek jednego dnia wygubił /
wstuchuje rády Almáchius / y wydaie surowy dekrét.

SCENA PIATA.

*Świetij Waleryan y z czeładką swoją, także S.
Cecylia z Pánienkami swoimi.*

Zszedby sie wespót / mile sie witáta Świety Waleryan z Ces-
cylia Świetá / á zá tym rozkazawşy wstąpić ná stronę stu-
gom y słuźebnicóm / zrozumiewá Świety Waleryan potájemnie
od Świetey Cecylley / że oná jest Chrzesćiánka / y poslubila pá-
nienstwo swoje Chrystusowi / dla którego też strážyma záwśa
przyśobie Aniyola Bóżego. Smeći sie Waleryan / y prośi áby tego
Aniyolá mogli widzieć / á wstřshawşy iż to być nie może póki sie
nie ochrzcí / przyobtećnie to wéżynieć. Zwráćdia sie tym časem
słudzy y słuźebnice / y przyspiewonia weselu ich.

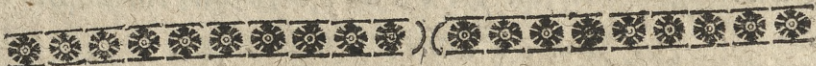
Zá tym sie konczy Pierwszy Akt.

Odmiénta sie Scená wśytká w niebo / ná którym widáć
Słońce siedzące ná wóle światełości / które ná tychmiast má o-
świećić świat y dzień przyprowadzić między znákami ná Zodyaku
widáć

widąc twą czas niniejszy wyrażające. Obażywszy Słońce Gaeton syna swego sklonionego do prośby / pyta się przysięgny przyścisła tego / obiecując nam pod przysięgę nie odmawiać tego czegoś by żada / prosi Gaeton aby mu pozwoliło iść na swoim wozku / Słońce badac obowiązane przysięgę pozwala mu / ale iż zlepowoził zapalilo się niebo / y ziemia / Jowiś zagniewany stracił go z zapalonego wozu / tak iż wpadł w rzekę naswana po.

Odmienia się znowu Scena w postać piękney lady / po której widać iż płynię rzeką po. Klimens matka Gaetona z siostrami Lamphecy a y Phetura wstydowały od Cigna Krola Liguryjskiego / o niebezpiecznym przypadku swego syna / narzeka na Jowiś / a siostry od żalu obrociły się w Tepla / Klimene od boleści mdleje / Odmienia się Scena znowu w postać Rzymu.

AKT WTORY.

SCENA PIERWSZA.

Święty Walerjan nanieżywszy się ciekawie Wiary Chrześcijańskiej / seroko opowiada niebezpieczny żywot tych którzy nie są w tej wier. e. Dacym weselo idzie do Chrystu swietego.

SCENA WTORA.

Gromada Chrześcianow.

Wstydowały o dekrecie weżynionym przeciwko im że go miała publikować / dodają sobie serca śmierć podić dla Chrystusa.

SCENA TRZECIA.

Święty Tyburcy, y słudzy Waleryana świętego.

Dziwio sie Tyburcy świętary iż nie widać żadnego przygotowania godownego / słyży od sług Waleryana świętego / iż po długich rozmowach tajemnych / ktore Oblubieniec z oblubienicą między sobą mieli / wesolo sie rozeszli bez współdziałey Komitowy / a mni. mając że poszli do bliższego Kościoła Boga Jowisza / idzie aby ich tam mogli znaleźć. Słudzy dziwio sie temu co widzieli / proszą niebą aby im ten dzień szczęśliwy weżyniło.

SCENA CZWARTA.

Odmienia sie Scena w pustynia / w ktorey przecz widać iasni. Onia pochylona / a w samym wesciu do iasnie *VRBAN* świętey Papież. Chrzci Waleryana. Ochrzcizony sie Waleryan świętey przychodzi do Cecylii świętey / zgromada Kapłanow / ktoryzy pánu Bogu dzieki czynia.

Tu znnowu odmienia sie Scena w postaci Xyzmu.

SCENA PIATA.

Wolinius y Felicyus.

Złosny Wolinius / wstyskawszy nowine o wierze Chrześcianskiej / ktora mocno trzyma Cecylia święta. wśdiao że dla niej ma umrzeć / pobudza Felicyusa aby ia opuścił / od ktorego zrozumiałowśy nieczemność / poganśkiej wiary / stanowi poniechawśy wiary swotey / zostac Chrześcianinem.

SCEN

SCENA SZOSTA.

Gromada służebnic Cecylii świętey.

Dowiedziawszy sie co sie stało z Waleryanem świętym / wesela sie y splewają wychwalając miłość Boga / y jako iest przyiema duszy sprawiedliwej śmierć dożeszna.

Koniec Aktu Wtorego.

Intermedium Wtore

Odmien'a sie Scena w postać miejsca straszego / na końcu wtorego widac wdzicżne pola Sycylii / y gore Etna wyoalaca z siebie dymy y plomienie. Pluto siebzac na wozie ciągnionym od dwu woźow gwałtem przyćiska do siebie Proserpina ukradniona / dla tego iż nie może prosić nakłonić iey / aby pozwolila na tego wola. A obaczywszy iż przychodzi gromada Panien towarzyszek iey / porywa ia znowu do idźlinie w gorze / ktora sie mu otworzywszy zaraz onym zawałta sie. Bedac oszukano Pannienki wcieżka Plutona / powiadala Cererze Boginiey zboża matce Proserpiny / ktora siebzac na wozie ciągnionym od dwu smokow / pochednia w ređu trzymalac / sika Plutona / ktory ia ukradl / y stara sie aby mu ia odebrala. placza Panienki zguby kochaney towarzyszeki swoiey.

Tu znowu Scena na Rzym pokazule.

AKT

A K T T R Z E C I
S C E N A P I E R W S Z A.

Waleryan y Świeta Cecylia.

PObudza y wspomina Świeta Cecylia Waleryanę, aby iako
nabawczy się zapalał się miłością Bożą / która jest wolna od
miłości ziemskiej, z tego się on cieszy. Gdy chwale Bogu ode-
dacie / pokazuje mu się Anioł z nieba

S C E N A W T O R A.

Waleryan y Świeta Cecylia.

Anioł zstępować z nieba / pokazuje Waleryanowi y Cecylii
Świeterę wieniec z rozety y innego słodkiego kwiecia Rays-
skiego wity / a powiedziawszy im iż w krócie ma się tam
dostać zniknie.

S C E N A T R Z E C I A.

Świety Tyburcy.

Radując się iż znalazł świeta Cecylia / obaczywszy ich wko-
ronowanych słodkimi wieniecami z kwiecia różnaitego / dzi-
wując się że tak zimnego czasu widzi je tak piękne / powiedza
mu iż się domie w domu z kadby było to kwiecie: a tam idąc
do osobnego mieszkania / woła go widry Chześciańskiej

B

SCE-

SCENA CZWARTA.

Almachius, Geminius, y gromada zbirow

Geminus opowiada, że już jest obwołany dekret przeciwko Chrześcianom. Almachius rozkazuje aby ich z pilnością szukano; y aby ich wszystkich jednego dnia wygubiono.

SCENA PIATA.

Gromada Chrześcianow, y Lucius.

Vysłyszawszy ci, iż dekret przeciwko im jest obwołany, dostadacie sobie sercá weselo umrzeć dla miłości Chrystusowej, a tym czasem powiada im Lucius o nawróceniu Waleryana świętego y Tyburcego / z czego się wzięło weselo, w tym się rozchodzą.

SCENA SZOSTA.

Almachius, gromada sing, y Alceus.

Almachiusowi powiada Alceus, iż Cecylia jest Chrześcianką / y nie wiara swoich nawróciłá Waleryana y Tyburcego rozkazuje Almachius, aby ich poimano.

Koniec Aktu Trzeciego.

Intermedium Trzecie.

Odmlenia się Scena wszytká w morze. Gdy Trytoni weselo śpiewali o miłości, pływając bezpiecznie po wodach morskich, okret Argonantow za przewodem Jazona, który naprzód przyply-

przyplynał do Chosku/ aby dostał aureum velus, zdumiałowſzy ſie
nowemu cudowi ponurzył ſie w morze od bóiaźni. Wyſpietowie
Jazon z Argonautami chwale przeby tego morza. Ten ſkorod,
ieżdża powoſtają Trytońſzykowie, wzywając Neptuną z wielkim
tego orſaktem/ Który plynac na wielkim Wielorybie / ſyſy ozu
chwaliſtwie Jazonowym/ Ktoremu też za to / iż zgwalcil morze/
ſtanowi za karanie/ aby niezliczona liczba ludu zatonela/ zatył
odieżdżia. A Sceną odmienia ſie w poſtać Rzymu.

AKT CZWARTY

SCENA PIERWSZA.

*Świeta Cecylia, Almáchiuſ, gromadą Káptanow bál-
wochwálſkich, y zbierowie.*

Swieta Cecylia związana będąc, przyprowadzona od ſtraży
Almáchiuſa Stároſty/ mile rozmawia z przyſtemi mełami/
ofi iruiac ſie iż wesołym ſercem gornie ſie ſnoſić te dla Chryſtuſa
a odchodzac wzywá Wáleryana ſwieteżo ná gody do ſiebie.

SCENA WTORA.

Swiety Wáleryan / dowiedziawſzy ſie o więzieniu Świeteży/
ſobie bydſ iey towarzyszem we wſelakim przypadku. Uba-
czywſzy iá zdalekká wola y proſi / aby z nią poſtali / y tego
oraz poimáli, gdyſ on też ieſt Chryſććianinem. Ale iż oni nie
ſłyſka / idſie sá nimi, wzywając ná śmierć Świeteżo Tyburcego
bratá ſwoiego.

SCENA TRZECIA.

Swięty Tyburcy dowiedziawszy się co się stało z świętą Cecylią y z Waleryanem/ idzie też z nimi a obaczywszy iż Waleryan przedko bieży. woła aby go posłuchał. ale iż Waleryan nie czekał. wśatac peronie Tyburcy/ iż idzie na śmierć. on też także wzgardziwszy wśelka pompa światowa. idzie z nim na śmierć.

SCENA CZWARTA.

Odmienia się tym czasem Sceną/ na ktorej przez tu kończy wi widac Bosciot Jowisza/ y białwan tego postaci. Almachius na thronie Królewskim z gromada Kapłanow Białwochwałskich namawia Cecylię świętą aby poprzestała wiarę Chrześcijańskię/ a nawróciła się do Pogańskię: lecz gdy Panna Święta mężnym sercem zbrania się. roztazuje Almachius Kapłanowi/ aby ley podał trybularz z kądziidlem/ żeby ofiarowała Białwanowi co czyniac Kapłan/ wyuzdał się na nieprzystoynne wychwalanie Jowisza/ a nie zbożna hańba Chrystusa. zapalona będąc swiata tobiwym gniewem Panna Święta/ obraca się do Boga/ y prosi pomsty na ktorej prosbe otwiera się niebo/ y wypada piorun. a wderzywszy w Białwan/ rzuca go na ziemię. y rozpraska na skutki. Na tak wielki cudwola Kapłan/ wdaiac iż to pochodzi z czarew/ tym czasem Panna S. znowu związana/ prowadzi do więzienia.

SCENA PIATA.

Slużebnice Świętey Cecylię, y Felicys a.

Plącza Slużebnice narzekając na przyszłą śmierć wlochány Pániey swótey. o ktorej więzieniu powiada im Felicys. y namina ich/ aby złożyły smutek/ ponieważ Cecylię Świętą przez śmierć otrzyma to czego pragnęła.

SCENA

SCENA SZOSTA.

Gromada Chrześcían, y Symplicius.

Z Adáta Chrześcíanie ráttunku Bożego przećiwko prześládos
wánú, ktore ćterpta z tym gásem nádbodži Symplicius, ón
powiáda wielkú żárliwosć y chęć, ktora mieli mećennicy Swięci
Wáleryan y Tyburcy, powieádać sie bydź Chrześcíaný z bieram/
ktorzy prowadźili do więzienia Cecylia Swięta, y oni teź we spól
z nim sá do więzienia wrzuceni.

Intermedium Czwarte.

Odmienia sie Scená w piekło. Przez ná koniec wídáć w nim
miásto Dytá, w którym podnosi sie wieżá żelázna obroćona
rzeká ognista, z iedney strony iáskinie Chydry, z drugiey strony pies
czáry Chymery y Sfingis, iádz piekiełnych. Wídáć teź po iedney
stronie leżácego Tyrusá syná ztemie ná skáte ktorego serce pozaráta
sepowie, ná karánie zá gwált, ktory chćiał wézyńć Dydonie.
Po drugiey stronie siedzi Tantalus przy wybitájącym sie żrzodle,
y przy drzewie pełnym owocú: ktora wódá, ilekroć rázy Tantalus
prágnieniem zmorderwány chce sie w gásić, zástánowia sie, y ile
chce wtróć owoc z drzewá wmyká sie, ná karánie wyssiepkú, że dáł
syná swóiego wólátnego imieniem Pelopá ná pokarm Bogóm y
wydáł ich tájennie ná źtemi: przećiwko którym winowáycóm
powstáto iedze piekiełne, y przyćisniáto nowych mók,
nie dbátoć námmiey ná ich nárzekánie y lámenty.

Żárym odmienia sie Scená w postáć Azymu.

AKT PIĄTY
SCENA PIERWSZA

Almachius, y Geminius.

Rozumie Geminius, żeby leżeże nie zawadziło rozmaitemi sposobami, doświadczyć stateczności Męczenników. Almachius choć o tym warpi, przecie lednak pozwala / z którym odchodzi

SCENA WTORA.

Przyprowadzono Świętych Męczenników przed Geminiusą / y część im pochlebna obiecuje wspominki, część strasza metakami aby zaniechali wiary Chrystusowej. A widząc to będąc nadaremno Geminius skazuje na śmierć dwou pomienionych Męczenników, a Święta Cecylia znnowu do więzienia prowadzić kaze, z którym odchodzi po ostatecznych miłych y światobliwych rozmowach, biora błogosławieństwo Męczennicy Święci od Cecyliey Świętey która zazdrościąc im śmierci / dodała im siarcą, aby ia mężnie zniesli.

SCENA TRZECIA.

Almachius y Kapłan Białochwałski.

Pobadza Kapłan Almachius / aby skazał na śmierć Święta Panię strofując go, że nieprzeżrege pomnazania chwaty Bogow świętych. Tym czasem nadchodzi Geminius, y powiada o stateczności Świętych, z którym kaze Almachius, aby przyprowadzono znnowu święta Cecylia / której kilka słow opowiedział o śmierci

AKT TRZECI

Scena Pierwsza.

Walerian y S. Cecylia.

PObudza y napomina Swieta Cecylia Waleriana / aby tak nabazzyty zapalał sie miłością Boga / Ktora jest wolna od miłości ziemskiej / z tego sie on cieszy. U gby chwale Bogu oddać / pokazuje mu sie Anioł z nieba.

Scena Wtóra.

Anioł zstepuie z nieba / pokazuje Walerianowi y Cecylii S. wieniec z rozey / y inzego ślicznego Kwiecia Rzymskiego wstey / á powiedzawszy im iż w Krotce mája sie táms dostać / niemie.

Scena Trzecia.

Swiety Tyburcy.

Rzucił sie iż znalazł S. Cecylia / obaczywszy ich wkoronowanych ślicznemi wiencami z Kwiecia rozmaitego / dziwuie sie ze tak zimnego czasu widzi je tak piękne / powiedza mu iż sie dowie w domu z Kady by było to Kwiecie : á tam idac do osobnego mieszkania / wczego wlatry Chryścianiskley.

B

Scena

Scena Czvvarta.

Almáchius/ Geminius/ y gromáda zbirow.

Geminus opowiada/ że tuż jest obwołány dekret przeciwko Chrześcianom. Almáchius rozkazuje aby ich z pilnością szukano/ y aby ich wszystkich tego dnia wygubiono.

Scena Piata.

Gromáda Chrześcianow / y Lucys.

Vstyszawszy ó/ iż dekret przeciwko im jest obwołány/ dobdá sobie sercá weselo vmrzec dla miłości Chrystusowey / á tym czasem powiada im Lucys o náwozenu Walertána S. y Tyburcego / z czego sie wielec wesela / w tym sie rozchodza.

Scena Szosta.

Almáchius / gromáda slug / y Alteus.

Almáchiusowi powiada Alteus / iż Cecylia jest Chrześcianka / y ná woláre swoje náwozila Walertána y Tyburcego / rozkazuje Almáchius / aby ich polmano.

Koniec Aktu Trzeciego.

Inter.

Intermedium Trzecie.

Odmienla sie Scena wszytká w morze. Gdy Try-
tont wesolo splewáta o miłosci / plywátae be-
spiecznie po wodách morskich / okret Argonautow / za
przewodem Jásoná / ktory naprzod przyplynal do
Cholku / aby dostał aureū velus, zdumiał się sie nowe
cudowi / ponurzył sie w morze od boiázní. Wysplewuje
Jáson z Argonautami chwale przebytego morzá. ten
skoro odiezbá / powstáá Trytoniezytkowie / wzywátae
Neptuná z wielkim jego orfakiem / ktory plynac na
wielkim Wielorybie / slybí o zuchwálistwie Jásono-
wym / ktoremu też zá to / iz zgwalcil morze / skárowi zá
karanie / aby nieszliczona liezbá ludu zátonelá / zá tym
odiezbáta. A Scená odmienla sie w postác Rzymu.

AKT CZWARTY.

Scena Pierwsza.

**Swieta Cecylia / Almáchijs / gromáda
Káptánow bátwochwálistkich / y
zbierowie.**

Swieta Cecylia zwiázána bedze / przyprowadzona
od strazy Almáchiusa Stároshy / mile rozmawia z
przyšlemi mekání / osiáruiac sie / iz wesolym sercem
gacnie sie znóšic se dla Chrystusa: á odchodzác wzy-
wa Waleriana S. na gody do siebie.

Scena Wtóra.

Swięty Walerian / dowiedziawszy się o więzieniu
Świętey / idzie bydyć tey towarzyszem we wszelkim
przypadku. Obaczywszy ją zdaleka / wola y prosi /
aby z nią poczekali / y tego oraz posłali / gdyż on też
jest Chrześciantnem. Ale iż oni nie słyszą / idzie za ni-
mi / wzywając na śmierć Świętego Tyburcego brata
swoiego.

Scena Trzecia.

Swięty Tyburcy dowiedziawszy się co się stało z
Świętą Cecylią y z Walerianem / idzie też za nimi /
a obaczywszy iż Walerian przedko bieży / wola aby go
posłuchał / ale iż Walerian nie czekał / wsiadac pewnie
Tyburcy / iż idzie na śmierć / on też także wżgardzi-
wszy wszelką pompa światową / idzie za nim na śmierć.

Scena Czvvarta.

Odmienia się tym czasem Scena / na której precz
ku Końcowi widac Kościół Jowiszą / y balwan
iego postać. Almachius na thronie Królewskim z
gromada Kapłanów Białochwałskich namawia Ce-
cylia S. aby poprzestala wiały Chrześciantkley / a na-
wrocila się do Pogańskley : lecz gdy Panna Święta
meżnym sercem zbranta się / rozkazuje Almachius Ka-
plánowi / aby tey podał turbularz z kadzidłem / żeby
osiáro-

Ofiarowała Balwanowi / co czyniąc Kapłan / wyuzdał
sie na nieprzyzwoyne wychwalanie Jowisza / a nie zbo-
żną hánbę Chrystusa / zapalona będąc światobliwym
gniewem Panna S. obraca sie do Boga / y prosi pom-
sty / ná korey prosbe otwiera sie niebo / y wypada plo-
cun / a wderzywszy w Balwan / rzuca go ná ziemię / y
rozprasza ná skutł. Na tak wielki cud wola Kapłan /
wdawiac iż to pochodzi z czarow / tym czasem Panne
S. znowu związana / prowadzi do więzienia.

Scena Piąta.

Służebnice S. Cecylii / y Felicyus.

PŁacza Służebnice narzekając ná przyszłą śmierć
włochány Pánki swóley / o korey więzieniu
powiada im Felicyus / y nápomina ich / aby złożyły
smutek / ponieważ Cecylia S. przez śmierć otrzyma-
ła czego pragnęła.

Scena Szosta.

Gromada Chrześcian / y Symplicyus.

Zadają Chrześciane radunku Bożego / przeciwko
prześladowaniu / kore cierpią: tym czasem nad-
chodzi Symplicyus / opowiada wielką zarzliwość y
heć / kora mieli męczennicy Święci Walerian y Ty-
burcy / powlebdiac sie bydy Chrześciany zbierom / ko-
rzy prowadzili do więzienia Cecylia Święta / y oni też
współ z nią sa do więzienia wrzucent.

B 3

Inter!

Intermedium Czwarte.

Odmienia sie Scena w piekło. Przez ná końcu
widac w nim miasto Dytá / w ktorym podnosi
sie wieża zelazna obroczona rzeka ognista / z ledney
strony iaskinte Chidry / z drugiey strony pieczary Chi-
mery y Sfiagi / iadz piekielnych. Widac też po ledney
stronie lezacego Titiusa syna ztemie ná skale / ktorego
serce pozeracia sepowle / ná karante za gwalt / ktory
chcial wczynic Dydonie. Po drugiey stronie siedzi
Tantalus przy wybitaiacym sie zrzodle / y przy drze-
wie pelnym owocu: ktora woda / ilekroć rázy Tanea-
lus pragnientem zmordowany chce sie wgasic / zastana-
wia sie / y ile chce wrwac owoc z drzewa / wmyka sie / ná
karante wystepu / ze dal syna swotego własnego imie-
niem Polopa ná pokarm Bogom / y wydal ich tajemnie
ná ziemi: przeciwko ktorym winowaycom powstala
iedz piekielne / y przyczyniala nowych mat / niebbiac
namniey ná ich narzekania y lamenty. Zatyms odmie-
nia sie Scena w postac Rzymu.

AKT PIATY.

Scena Pierwsza.

Almachius y Geminius.

Rozumi Geminius / żeby teſze nie zawadzilo ro-
zmaitemi sposobami / doſwiadoczye ſtatecznoſci
Mezen-

Meczennikow. Almáchius choć o tym wacpi / prze-
cie lednák pozwała / zátym odchodzi

Scena Wtora.

Przyprowódzono Swietych Meczennikow przy-
Geminiusa / y cześć im pechlebita obtecutac v-
pominki / cześć strássa mekami / aby zántechali wiáry
Chrystusowey. A widzac to bydz nádaremno Gemi-
nius / skázute ná smierc biew pomtentonych Meczenni-
kow / a S. Cecylia znoux do wiezienia prowadzić ka-
ze / zátym odchodzi. Po ofátiecznych milych y swiá-
tobliwych rozmowách / bitora blagosláwienstwo Me-
czennicy Swietci ob Cecylley S. ktora zazdroszczac im
smierci / dodaie im serca / aby ta meznie zniešli.

Scena Trzecia.

Almáchius y Káptan Bástwochwálsti.

PObudza Káptan Almáchiusa / aby skazal ná smierc
S. Pánne / strofuiac go / ze nie przestrzega pomna-
żania chwaly Bogow swieich. Tym czásém nádcho-
dzi Geminius / y powiáda o státeczności Swietych /
zátym każe Almáchius / aby przyprowódzono znoux
S. Cecylia / ktorey kilka slow opowiedziawszy smierc
iešli nte obstapt ob wiáry Chrystusowey. Obtecutie S.
Pánna z checia smierc pobiac / zátym Almáchius czyni
Dekret / y każe ta wyprowadzić / aby z nta wedlug De-
kretu wczyniono.

Scena

Scena Czvvarta.

Chrześciance wystawiają skateczność Meczenni-
cow Swietych/ narzekają y płaczą na przesłabo-
wanie wiary Chrześcianskiej / w tym nādchodzą słu-
żebnice Swiety Cecylii.

Scena Piąta.

Płaczą Pánienki narzekając na okrucieństwo / które
cierpiała niewinna Panna za przyściem Gemini-
usa do domu tey własnego / aby ją zglądził z światca.

Scena Szosta.

Slużby Swietych Meczennikow.

Płaczą żalując śmierci Meczennikow Swietych /
y żalofnego przypadku dnia onego / który oni ro-
zumiełi bydy nader szczęśliwym / obtecuia przyjąć w sły-
scy włóre Chrześcianska / w tym nādchodzą.

Scena Siodma.

Nicea Slużebnica Cecylii Swiety.

Ktora powiada im o śmierci Cecylii S. z której
meczennictwa świetego gdy sie śmieca otwiera sie
Scena / y nā wschodzie pałacu Mmachiusa Tyránna
widac

śmierć teści nie odstąpi od wiary Chrystusowej. Obiecuje święta Panna z chęcią śmierć podjąć / z którym Almachiusz czyni Dekret / y każe ją wyprowadzić / aby z nią według dekretu wziętione.

SCENA CZWARTA.

Chrześcijańskie wystawiają świątynność Męczenników Świętych / narkętała y płacze na prześladowanie wiary Chrześcijańskiej / w tym nadchodzi służebnica Świętej Cecylii-

SCENA PIĄTA.

Płacze panienci narkętałać na okrucieństwo które wciępiła / niewinna Panna za przyściem Geminiusza do domu tej własnego / aby to zgladził z świadka.

SCENA SZOSTA.

Studzy Świętych Męczenników.

Płacze żałować śmierci Męczenników Świętych y złośnego przypadku dnia onego / który oni rozumiali bydy nader szęśliwym / obiecają przystać wszyscy wiara Chrześcijańska / w tym nadchodzi.

SCENA SIÓDMA.

Nicea Służebnica Cecylii Świętej.

Ktora powiada im o śmierci Cecylii Świętej / z której męczeństwa Świętego gdy się śmieca otwiera się Scena / y nadchodzi palacu Almachiusza Tyranna widac Świętych Męczenników / y Święta Cecylia dwakroć w byle cieta / których oba
czyroby

żyweſy / pādala z nabożeństwem na ziemi a potym przedko wt
dać duſe ich w niebie rādula ſie / a na pogrzeb pożyty ſie
gorula. Tu ſie już Kończy Drammā.

Epilog abo Koniec.

Intermedium Piąte.

Odmienia ſie Scenā w poſtāć taki piękney / chroſcindaſmi
przerastałey / na końcu taki widać gory Párnāsus nazwa
na / a na niey Apollo ſpiewaiać przy ſtocey Cyrze / wzywa
Bogin wyſtawiać Małżeńſtwo Wiaſnieyſzych Maieſtaw.
Obraca ſie gora cudownym obrotem / a stworzywſy ſie / potā
znie wſytkim przypātruiacym ſie gromada Bogin które
ſpiewaiać wyſtawiaia cnoty y dziełnoſci nowych OBLV-
BIENCOW. Apollo opowiada ſieſzeliwe powođenje /
a gdy wzywa do tańca paſterzow z nowu
opowiadaiać ſieſzciel

Kończy ſie wſytko.

owis
py sie

inami
azwadi
zywa
atow.
pokas
ktore
V-
ei

na Nona
t g fava
m'ze'n
for i swi
ure i em

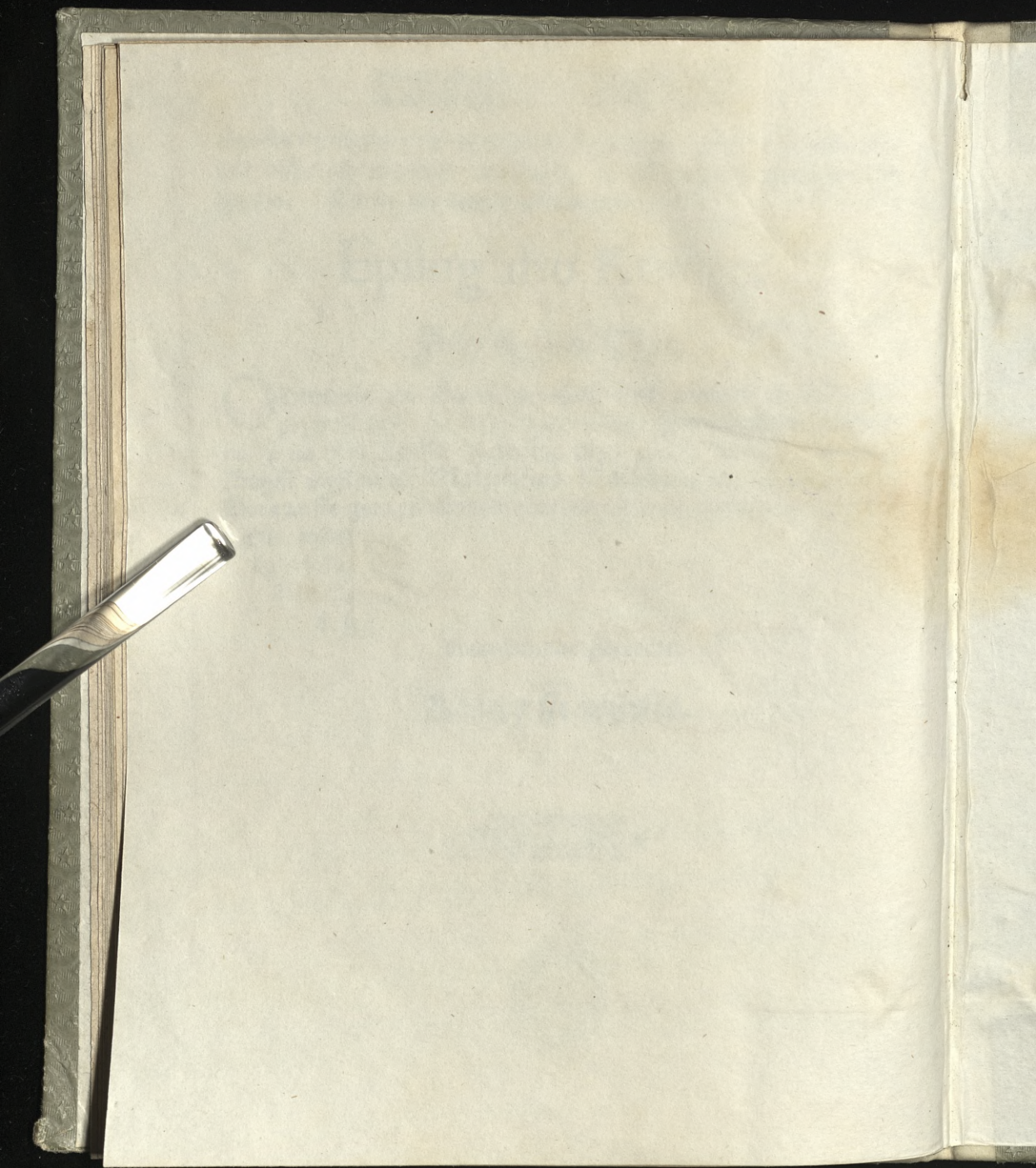

W

170.

VA

BIBLIOTEKA KÓRNICKA

12836

DO KORZYSTANIA W CZYTELNI

CKA

YTELNI